

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Pickeringi wottoni conuerso miraculosa. n. 47.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

XXXXVI. Mendacem verò fictamque fuisse hanc omnem tragæ-
 diam (præter veram Squiri necem) & vel ab ipso Squiro confarcinatum
 ut se Magistratui in insulæ ingressu commendaret, vel ab subornatis testi-
 bus Stanleyo, Mundæo, Rollo illi impositam, multa sunt quæ suadent
 præter ea quæ *Richardus* obseruauit. Narrant enim qui fauent conspira-
 tioni non fugisse Squirum ex Hispanijs, sed permutatione facta cum cap-
 tiuis Hispaniensibus excessisse, cum palam sit ex ipsiusmet literis subdux-
 isse se clanculum. Tum *Walpolus* aiunt cum videret Squirum nihil in
 isto genere attentare, permisisse cuiusdam ex Hispaniensi captiuitate re-
 deunti in Angliam, rem ut optimatibus detegeret, & Squirum accusaret.
 Quasi verò *Walpolus* tam prodigus esse potuerit famæ suæ, ut cum tantum
 scelus latere potuisset, nullo fructu suo nisi ingentis probri, propalandum
 permitteret cuiuslibet transfretanti. Hic verò, cui res permissa dicitur, redux
 in Angliam, non se missum, aut permissum aiebat eo fine, sed clam literas,
 quas ferebat, subfuratum esse ex conclau. Tam *difficile est sibi inuicem co-
 herentia proferre inter mentiendum.* Illud non potui sine admiratione, di-
 cam? an indignatione aliqua legere in actis à quodam qui intererat recita-
 tis, Squirum cum in iudicio de capite se defenderet, palam repetiisse se quinque
 horarum dirissima quæstione laceratum falsum esse quæ neque dicta, neque facta
 vnquam à se fuissent, tantum ut à tormentorum acerbitate liberaretur, Procura-
 tores verò Regios, eodem loci affirmasse adhibitum eum nunquam fuisse
 quæstioni; quæ lectori concilianda relinquo: Mihi enim hinc confici
 certissimè videtur, rem totam non sine apertissima partium collusione
 transactam: Cum interim Rollus, quicum ex Hispanijs traiecerat Squi-
 rus, in Arce teneretur clausus, nè Squiro neganti se quidquam cum illo
 de huiuscemodi rebus habuisse sermonis si contentiret iudicium de capite
 interturbaretur; liberiorque Stanleyo, & Mundæo, notis quadruplatori-
 bus daretur potestas quæ vellent crimina Squiro imponendi: Quæ ars
 non est apud illos infrequens qui ut fines suos consequantur, nullum ar-
 bitrantur scelus esse indecorum. Hæc acta sunt dum Hispali degeret *Wal-
 polus*: Qui amotus inde Vallisoletum non modò quædam edidit in lucem
 eius temporis Hæreticis laruam ut detraheret, (Quæ apud Pitzæum vide-
 re est, & Aleggambe) sed in conuersione *Pickeringi Wottoni*, lethali mor-
 bo decumbentis insignem nauauit operam, & Sancto Dei Zelo plenus ad
 misericordem eius in supplices pietatem experiendam prudenti consilio
 morti proximum præparauit.

XXXXVII. *Pickeringus* hic, primus Filius Baronis *Wottoni*, mag-
 nam partem Gallia, Italia, Hispania, Germania peragravit, morum &
 linguarum discendarum studio, pro ea quæ Septentrionalibus nationibus
 familiaris est antiqua consuetudine: Corruptæ Religionis quam à teneris
 hauserat erat tenacissimus, tum natura sua, tum Patris *Henrici Wottoni*
 qui apud Venetos agebat Orator institutione: Cum multis multa de fide

1598.
 Argumen-
 tis alijs de-
 tegitur fa-
 bula.

Baconus in
 literis ad a-
 micum Pa-
 tauj.

*Pickeringi
 Wottoni
 conuersio.*

1595. contulerat sat audis audiendi, seu humanitate, seu curiositate magistra; doctus ultra aures nihil in animum demittere. Vallisoleti dum ageret quid ei in postrema ægritudine acciderit ipsismet audire iuuat referentem.

Tertio Octobris Annisæcentissimi quinti, feria secunda, correptus febrî, accersitum eum qui mihi erat à cubiculis, iureiurando adstrinxi nè quenquam ex Patribus Societatis ad me vocaret. (erat enim is Catholicus) aut de morbo quidquam nuntiaret. Etenim animo meo prius federat viuere & mori in Religione Protestantium, neque ultra quemquam audire de fide differentem; videbar enim sat multa à pluribus audiuisse in Italia, Hispania, & alibi; die Sabbathi, qui fuit morbi decimus tertius, Pater quidam Societatis, qui casu de ægritudine audierat, me inuisens, petijt quid esset causæ cur eum moneri noluerim de tam graui corporis intemperie. Timebam, inquam, nè de Religione inferres sermonem; & nunc rogo, si me amas, vti de ea nè verbum facias. Cumque Pater ille nihilominus aliquoties offerret rationes cur Catholice viuere & mori expediret, totidem vicibus flagitauit vt desisteret, totidemque asseuerauit apud animum me meum omnino decreuisse in eam quam hætenus colui Protestantium fide viuendum mihi esse & moriendum, certum de remissione peccatorum meorum per Christum *Iesum*, si eam fidem ad mortem vsque tenerem. Abiturus Pater rogat an beneuolè accepturus essem si me rursus inuiseret? utique aio, si vt amicus inuisas; si verò vt de Religione iterum commoneas, oro obsecroque ne venias; discedens considerare, inquit, te tamen velim primo & terio perpendere, Tibi cæterisque plerumque Protestantium persuasum esse Catholicos posse saluari: Ex aduerso quotquot sunt, vel qui villo vnquam tempore fuerunt, Catholicos tanquam indubitatum fidei articulum tenere, Protestantes & reliquos Hæreticos extra Catholicam Ecclesiam salutem consequi non posse: Si igitur Catholicis me adungerem, vtrisque consentientibus securam initerum esse viam. Quæ consideratio non valdè me tunc temporis commouit. Monuit deinde nè animo esse vellem prorsus obfirmato; cauere verò nè resistendo cogitationibus, quas diuina bonitas parata esset ingerere; excluderem obstinatè media quæ pro animæ meæ salute misericorditer disposuisset: Permitterem me potius illi integrum cum omni indifferentia, obsecraremque si à recto tramite hætenus deuiassem, docere vellet viam rectam qua illi seruire, & animam meam seruare possèm. Tum valedicens rogauit, si vterius aliquid audire cuperem de Religione se accerferem: venturum se quauis intempestæ noctis hora. Postrema hæc oratio altè infedit animo, visaque est tam vicina rationi, vt non possèm tam æquo non vti consilio. Itaque non multo post quam discessisset, erexi me vt potui in genua, & protensis ad Cælum manibus, quàm ardentissimè, intimis ex visceribus multisque

tisque cum lachrymis rogavi Deum Creatorem, ut me facturam suam oculis misericordibus intueretur, dignareturque voluntatem suam mihi & rectam salutis viam, si in recta non essem, demonstrare. Quam in precatione dum quanto potui ardore persisto, oculis ipsis obijcitur subito clarissima lux in Crucis figuram efformata, animo vero tam multa pro fide Catholica argumenta quod illa sola sit via ad salutem, atque ex adverso Protestantium Religio absurdissima, & damnationem inducens, ut nullum mihi penitus dubium adhaerit. Inter haec autem argumenta, multa fuere quae à nemine me quoquam ante audivisse memineram; tanto vero gaudio exiliebatur cor quantum verbis exprimere nequeam. Confestim igitur accito Patre, atque interea orans Deum ut hunc in me spiritum fervoris conservaret, mox ut advenit petij ut peccata confitenti praeberet aurem; narrauique quae acciderant uniuersa: Illa autem dies perpetuo me compleuit solatio & salutis consequendae fiducia, vna cum firmissimo proposito faciendi, si viuam, quod in me erit pro exaltatione fidei Catholicae; si vero Deo visum fuerit me modò ex hac vita educere, libenter moriar, tradoque me penitus in eius Sacratissimas manus; & Caelites omnes rogo ut me iuent, quo debitas Deo gratias agam pro hac tam magna misericordia; quam tam singulari vocatione me fecit membrum Catholicae lae, ac Romanae Ecclesiae, in qua gratia eius adiuuante viuam & moriar: Quorum omnium veritati ut fidem faciam, haec propria manu signaui, hac decima septima die Octobris Anni millefimi sexcentefimi quinti. Praesentibus *Richardo VValpolo*, *Francisco Young*, *Ioanne Persal*. Interat morbi dies decimus quintus; qui ingrauelcens, postero deinde vitam illi iussit cum meliore commutandam; sepultus est honorifice in Ecclesia Sancti Laurentij, magno Nobilium Hispanorum concursu, quos per id tempus Vallisoleum Regis Philippi tertij aula vocauerat. Scripta & morientis manu firmata relatio missa ad Parentem Baronem magno incitamento fuit ut quam-primùm etiam ipse seposito legum metu, contemptisque huius saeculi perituris bonis, fidem Catholicam amplecteretur; eaque propter in iudicium vocatus persistit imperterritus; certus reliquorum omnium quam certissimae firmissimaeque Religionis subire iacturam.

XXXVIII. *Richardo VValpolo* aliquot post annis Vallisolei vita functo, successit in Praefectura studiorum primùm, tum in cura Missionis *Michael*, eius frater minimus natus; fuerat post Patrem *Robertum Jones* Superior nostrorum in Anglia. Tum reuersus in Hispanias, quanquam valenti robustaque corporis constitutione, sicut & ceteri fratres, aestuantibus cessit caloribus, migravitque è vita Hispali, non multum quinquagenario maior, quatuor votorum Professus ab anno no-